

کیت گریفین

راهبردهای توسعه اقتصادی

ترجمه
حسین راغفر / محمد حسین هاشمی

نشرنی

Griffin, Keith B.

گریفین، کیت
راهبردهای توسعه اقتصادی / کیت ب. گریفین: ترجمه حسین راغفر،
محمدحسین هاشمی. - تهران: نشر نی، ۱۳۷۵.
۳۶۷ص: مصور، جدول، نمودار.

ISBN 978-964-224-921-9

فهرست‌نویسی براساس اطلاعات فیبا.

Alternative strategies for
economic development.

عنوان اصلی:

کتابنامه.

چاپ پنجم: ۱۳۹۴.

۱. کشورهای درحال رشد - سیاست اقتصادی. ۲. کشورهای در حال
رشد - اوضاع اقتصادی. ۳. رشد اقتصادی. الف. راغفر، حسین، ۱۳۲۲
- مترجم. ب. هاشمی، محمدحسین، مترجم. ج. عنوان.

۳۳۸/۹۰۹۱۷۲۴

HC ۵۹ / ۷ / گ ۴ ر ۲

۱۳۸۲

م ۷۵-۸۱۱۳

کتابخانه ملی ایران

قیمت: ۲۰۰۰۰ تومان

نشرنی

راهنماهای توسعه اقتصادی

کیت گریفین

مترجمان / حسین راغفر / محمدحسین هاشمی

چاپ پنجم، تهران، ۱۳۹۴

تعداد ۳۰۰ نسخه

چاپ و صحافی پردیس دانش

تمامی حقوق این اثر محفوظ است. تکثیر یا تولید مجدد آن کلاً و جزئاً،

به هر صورت (چاپ، فتوکپی، صوت، تصویر و انتشار الکترونیکی)

بدون اجازه مکتوب ناشر ممنوع است.

شابک ۹ ۲۲۴ ۳۱۲ ۹۶۴ ۹۷۸

www.nashreny.com

فهرست مطالب

۱۵	فصل یکم. توسعه در بستر تاریخی
۲۳	رخهای رشد در جهان سوم، دیروز و امروز
۲۶	مقایسه با کشورهای توسعه یافته
۲۸	شاخصهای اجتماعی توسعه
۳۲	فقر و نابرابری
۳۷	توزیع درآمد
۴۲	ساخته شدن ملتهای جدید
۴۷	یادداشتها و ارجاعات
۵۱	فصل دوم. راههای متعدد به سوی توسعه
۵۳	طبقه بندی استراتژیها
۶۱	برخی مباحث روش شناختی
۶۷	یادداشتها و ارجاعات
۶۹	فصل سوم. مکتب پولی
۷۶	شکل گیری قیمت و کارایی اقتصادی
۷۹	قیمتهای تعیین کننده و قیمت های غیر واقعی
۸۶	اصلاحات پولی در شیلی
۹۹	مکتب پولی در آرژانتین
۱۰۴	نتیجه گیری
۱۰۷	یادداشتها و ارجاعات
۱۱۱	فصل چهارم. اقتصاد آزاد

۱۱۴	مداخله دولت و انحرافات درون‌زا
۱۱۶	انحرافات ناشی از سیاستها
۱۱۸	صادرات و رشد
۱۲۱	نتایج عددی اقتصاد باز
۱۲۳	رشد و تحول در اقتصاد جهانی
۱۳۱	جابه‌جایی بین‌المللی سرمایه
۱۳۴	مهاجرت بین‌المللی نیروی کار
۱۳۸	شواهدی از چند کشور
۱۴۴	نتیجه‌گیری
۱۴۸	یادداشتها و ارجاعات
۱۵۳	فصل پنجم. صنعت‌شناسی
۱۵۶	صنعت در چین
۱۵۸	جایگاه صنعت سخت‌سخت‌سازان سه‌م در جهان
۱۶۵	سه رویکرد به صنعتی‌شدن
۱۷۱	برزیل: از جایگزینی واردات با صادرات صنعتی
۱۷۶	هند: دولت، کالاهای سرمایه‌ای و خودکفایی
۱۸۰	کره جنوبی و صدور برنامه‌ریزی شده تولیدات صنعتی
۱۸۷	نتیجه‌گیریها
۱۹۰	یادداشتها و ارجاعات
۱۹۵	فصل ششم. استراتژی انقلاب سبز
۲۰۱	فقر و قیمتها
۲۰۷	بهره‌وری و اندازه مزرعه
۲۱۲	انقلاب سبز اولیه
۲۱۶	رشد کشاورزی و فقر روستایی در هندوستان
۲۲۱	یک استراتژی کامل توسعه به پیشگامی کشاورزی
۲۲۴	معجزه برنج در فیلیپین
۲۲۸	اصطلاحات اخیر سیاستگذاری در بنگلادش
۲۳۳	نتیجه‌گیریها
۲۳۴	یادداشتها و ارجاعات

۲۳۹	فصل هفتم. استراتژیهای توزیع مجدد
۲۴۴	توزیع مجدد در حاشیه
۲۴۹	توزیع مجدد داراییهای مولد
۲۵۷	روشهای دیگر تأمین نیازهای اساسی
۲۶۰	استراتژیهای توزیع مجدد در عمل
۲۶۳	استراتژی ناقص سربلانکا
۲۷۲	خلاصه
۲۷۴	یادداشتها و ارجاعات
۲۸۱	فصل هشتم. استراتژیهای توسعه سوسیالیستی
۲۹۱	چهار استراتژی
۲۹۵	مبارزه طلبی چیز با سنس، گروه، شوروی
۲۹۹	استراتژی خوداتکایی در کره شمالی
۳۰۳	سرمایه گذاری و تولید دستی
۳۰۵	کشاورزی سوسیالیستی در عمل
۳۱۰	خدمات اجتماعی و توزیع درآمد
۳۱۵	نتیجه گیریها
۳۱۸	یادداشتها و ارجاعات
۳۲۳	فصل نهم. مقایسه استراتژیها
۳۲۶	بهره برداری از منابع و سطح درآمد
۳۲۸	پس اندازها، سرمایه گذاری و رشد
۳۳۲	تشکیل سرمایه انسانی
۳۳۴	فقر و نابرابری
۳۳۶	نقش دولت
۳۴۱	مشارکت، دموکراسی و آزادی
۳۴۴	یادداشتها و ارجاعات
۳۴۵	کتابشناسی مراجع و مأخذ

فهرست جدولها

- ۱-۱. نقطه عطف در تولید
۲۲
- ۱-۲. رشد تولید ناخالص سرانه ۱۸۷۰-۱۹۸۴
۲۵
- ۱-۳. رشد تولید ناخالص در نیمه سرانه در شانزده کشور سازمان همکاری اقتصادی و توسعه
۲۹
۱۸۷۰-۱۱۱۳
- ۱-۴. برخی از شاخصهای اقتصادی
۳۱
- ۱-۵. درصد جمعیت در فقر، ۱۹۷۸
۳۴
- ۱-۶. توزیع درآمد
۳۸
- ۱-۷. کشته‌شدگان غیر نظامی و نظامی در نازیت آلمان و سایر کشورهای برگزیده:
۴۴
۱۹۵۰-۱۹۸۵
- ۲-۱. جمعیت و درآمد در نوزده کشور
۶۴
- ۳-۱. برنامه اصلاحات پولی در شیلی
۸۹
- ۳-۲. تورم، نرخهای بهره، پس‌انداز و سرمایه‌گذاری در شیلی ۱۹۷۰-۱۹۹۰
۹۱
- ۳-۳. شاخصهای فقر و رفاه در شیلی ۱۹۷۰-۱۹۸۵
۹۴
- ۳-۴. تولید، قیمتها و سهم دستمزدها در آرژانتین، ۱۹۷۰-۱۹۸۵
۱۰۰
- ۳-۵. شاخصهای فروپاشی مالی در آرژانتین، ۱۹۷۷-۱۹۸۳
۱۰۳
- ۴-۱. محاسبه عددی رشد ناشی از صادرات
۱۲۱
- ۴-۲. رشد حجم تجارت جهانی از ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۵
۱۲۴
- ۴-۳. سهم کشورهای در حال توسعه از صادرات جهانی، ۱۹۵۰-۱۹۸۵
۱۲۵
- ۴-۴. نرخهای بهره اسمی و واقعی، ۱۹۶۳-۱۹۸۶
۱۲۸
- ۴-۵. جریان بین‌المللی سرمایه به کشورهای در حال توسعه، ۱۹۶۰-۱۹۸۵
۱۳۱
- ۴-۶. نیروی کار مهاجر از هفت کشور آسیایی
۱۳۶
- ۴-۷. نسبتهای صادرات در نوزده کشور ۱۹۶۰-۱۹۸۵
۱۳۹

- ۱۴۱ ۸-۴. روند نرخ رشد عایدات سرانه صادراتی در نوزده کشور ۱۹۵۰-۱۹۸۵
- ۱۴۳ ۹-۴. تغییر در موازنه تجاری، ۱۹۸۵-۱۹۸۰
- ۱۵۸ ۱-۵. اندازه و نرخ رشد بخش صنعتی
- ۱۵۹ ۲-۵. صادرات محصولات ساخته شده
- ۱۶۱ ۳-۵. سهم کشورهای در حال توسعه، اقتصاد بازار در تجارت جهانی، ۱۹۸۰-۱۹۸۴
- ۱۶۴ ۴-۵. ترکیب تولید صنعتی در کشورهای در حال توسعه
- ۱۷۵ ۵-۵. ترکیب محصولات صنعت ساخت در برزیل، ۱۹۶۷-۱۹۸۳
- ۱۷۸ ۶-۵. تغییرات در ساختار صنعتی، ۱۹۶۵-۱۹۷۹/۸۰
- ۱۷۹ ۷-۵. روند رشد تولید و بهره‌وری در صنعت، ۱۹۵۰-۱۹۸۳
- ۱۸۳ ۸-۵. صادرات، تولید صنعتی و پس‌اندازهای ملی در کره جنوبی، ۱۹۵۳-۱۹۸۴
- ۱۸۴ ۹-۵. نرخهای رشد در کره جنوبی، ۱۹۵۳-۱۹۸۵
- ۱۸۵ ۱۰-۵. ترکیب تولید صنعتی در کره جنوبی، ۱۹۶۷-۱۹۸۳
- ۱۸۶ ۱۱-۵. توزیع درآمد خانوار در کره جنوبی، ۱۹۶۵-۱۹۸۲
- ۱۸۸ ۱۲-۵. ارزشیابی سه رویکرد صنعتی
- ۱۹۶ ۱-۶. سهم نسبی بخش کشاورزی
- ۱۹۹ ۲-۶. میانگین سالانه درصد نرخ رشد مربوط تولید سرانه کشاورزی، ۱۹۶۵-۱۹۸۴
- ۲۰۳ ۳-۶. دستمزدهای واقعی در کشاورزی ۱۹۷۵-۱۹۸۴
- ۲۰۵ ۴-۶. میانگین سالانه تغییرات در قیمت‌های مصرف‌کننده، ۱۹۸۴-۱۹۸۰
- ۲۱۸ ۵-۶. رشد کشاورزی و فقر روستایی در هند
- ۲۲۵ ۶-۶. تولید کشاورزی در فیلیپین، ۱۹۵۵-۱۹۸۲
- ۲۲۷ ۷-۶. نرخهای دستمزدهای واقعی روزانه در فیلیپین، ۱۹۷۰-۱۹۸۲
- ۲۳۰ ۸-۶. تولید کشاورزی در بنگلادش، ۱۹۷۰-۱۹۸۵
- ۲۵۲ ۱-۷. هزینه دولت مرکزی به صورت درصد تولید ناخالص ملی، ۱۹۸۳
- ۲۵۶ ۲-۷. بی‌زمینی و تمرکز مالکیت زمین
- ۲۵۸ ۳-۷. نرخهای مورد نیاز رشد برای رفع نیازهای اساسی ظرف ۳۰ سال
- ۲۵۹ ۴-۷. تغییرات لازم در توزیع درآمد برای تأمین نیازهای اساسی ظرف ۳۰ سال
- ۲۶۲ ۵-۷. توزیع درآمد خانوارها در تایوان، ۱۹۵۳-۱۹۷۸
- ۲۶۷ ۶-۷. توزیع درآمد در سریلانکا، ۱۹۵۳-۱۹۸۱/۲
- ۲۶۹ ۷-۷. هزینه‌های عمومی برای تشکیل سرمایه انسانی و سرمایه‌گذاری فیزیکی در سریلانکا، ۱۹۵۰-۱۹۸۰

- ۲۷۱ ۷-۸. نرخهای رشد سریلانکا، ۱۹۶۰-۱۹۸۵
- ۲۸۴ ۸-۱. اندازه جمعیت و میانگین درآمد در پانزده کشور سوسیالیست
- ۲۸۵ ۸-۲. ساختار تولید و اشتغال، ۱۹۸۰
- ۲۸۷ ۸-۳. رشد تولید ناخالص ملی سرانه، ۱۹۶۰-۱۹۸۳
- ۳۰۴ ۸-۴. تشکیل سرمایه و رشد صنعتی
- ۳۰۶ ۸-۵. نرخهای روند رشد تولید کشاورزی، ۱۹۶۶-۱۹۸۵
- ۳۱۱ ۸-۶. شاخصهای کیفیت زندگی در کشورهای سوسیالیستی
- ۳۱۳ ۸-۷. توزیع درآمد در کشورهای سوسیالیستی
- ۳۱۷ ۸-۸. تجارت خارجی در برخی از کشورهای سوسیالیستی

فهرست نمودارها

- ۴۱ ۱-۱. سهم فقرا
- ۸۲ ۱-۳. بازار منار نابل وام‌گیری
- ۹۶ ۲-۳. قیمت مس
- ۱۲۷ ۱-۴. شرایط تجاری کسری های رسمی، توسعه غیرتولیدکننده نفت
- ۱۲۹ ۲-۴. نرخ بهره واقعی پرداختی کشورهای در حال توسعه
- ۱۳۳ ۳-۴. جریان سرمایه به کشورهای در حال توسعه
- ۱۷۳ ۱-۵. برزیل: تغییر سالانه در تولید صنعتی
- ۲۱۹ ۱-۶. تولید کشاورزی و فقر روستایی در هند

درآمد

در ده سال گذشته شاهد تغییرات مهمی در عملکرد سیاست اقتصادی بوده‌ایم. در واقع، در هر دو دسته کشورهای صنعتی و در حال توسعه اصلاحات عمیقی در سیاستهای مالی، اقتصادی و اجتماعی در جریان بوده است. این تغییرات عمدتاً در کشورهای صنعتی آغاز شد، جایی که گفته می‌شد تورم دشمن شماره یک اجتماع است، و اقتصاد به عرضی با حرکت جمعی خصوصی‌سازی آن، مقررات‌زدایی و نوسازی صنعتی، تبدیل به یک امر ضروری جدید شد. به یک معنا، این سنت‌گرویی جدید مشکلات را از سر راه برداشت به طوری که تورم‌کنترل‌ها، تعددی به سطوح بسیار پایینی کاهش یافته است، اما تاوان دیگری باید پرداخته می‌شد. بیکاری، بریزه‌ارو، بالا و مداوم بوده؛ سطح سرمایه‌گذاری، به خصوص سرمایه‌گذاری در امور عمومی، پایین بوده؛ توقف اقتصاد پولی و مالی بر اقتصاد واقعی پدید آمده است. قیمت‌های پایین کالاها، نرخ‌های حقیقی بالای سرمایه‌گذاری، و کسب و کارهای حمایت‌گرایانه جدید در کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصاد و توسعه (OECD) در دهه ۱۹۸۰ اثرات مخربی بر اقتصاد بسیاری از کشورهای در حال توسعه داشته است. این سقوط اقتصادی به‌دلیل یک دوره رشد فوق‌العاده پویا در اغلب

۱. supply side economics، تفکری است مبتنی بر این که عوامل تشکیل‌دهنده اصلی رشد اقتصادی محصول ملی در کوتاه مدت و بلندمدت، تخصیص کارای کار و سرمایه و استفاده‌کارا از آنها در اقتصاد است. بنابراین، این اقتصاددانان خود را به موانع عرضه و استفاده‌کارا از عوامل تولید معطوف می‌کنند. این تفکر در عمل، توجه خود را به شیب و موقعیت منحنی عرضه کل و تا حدودی به عناصر تشکیل‌دهنده نرخ طبیعی بیکاری معطوف می‌کند تا به سطح نفاذ مؤثر در کوتاه‌مدت. آنچه در اقتصاد کلان کینزی متداول است، مهمترین این موانع بی‌انگیزگی‌ها به کار و پس‌انداز در نتیجه سطح و ساختار مالیاتها، موانع نهادی و عرفی در تخصیص بهینه منابع همچون اقدامات محدودکننده اتحادیه‌هاست. توصیه‌های سیاستی که از این تحلیل ناشی می‌شوند نوعاً به شکل پایین آوردن نرخ‌های مالیاتی و دست زدن به اقدامات طراحی شده برای افزایش درجه رقابت در بازارهای کار و کالا متجلی می‌شود. اقتصاد بخش عرضه در اوایل دهه ۱۹۸۰ با انتخاب دولت محافظه‌کار در آمریکا تحت ریاست جمهوری رونالد ریگان نفوذ ویژه‌ای کسب کرد؛ از این رو این تفکر با پرچم اقتصاد ریگانی (Reagonomics) در آمریکا و تاجریسم در انگلستان مشخص شد. این تفکر بیانگر بازگشت به اقتصاد کلاسیک سنت‌گراست که عنوان رسمی آن در اقتصاد کلان کلاسیک جدید است. شکست آشکار این سیاستها در آمریکا و انگلستان با فروپاشی بلوک شرق تقارن پیدا کرد و لذا رسوایی شکست این سیاستها تحت‌الشعاع جنجال عظیم ماشین تبلیغاتی غرب بر سر سقوط این بلوک قرار گرفت. تغییر سیاستهای اقتصادی در آمریکا و انگلستان پس از ریگان و تاجر در دستورکار دولتهای بعدی قرار گرفت. معالمان اغلب دولتهای جهان سوم کماکان در پی توصیه‌های نهاد‌های بین‌المللی پولی و بانکی مسلط بر اقتصاد جهانی، به جایگزین کردن این سیاستها در اقتصادهای نیمه‌جان و وابسته مبادرت ورزیده‌اند که خود علت اصلی بسیاری از نابسامانیهای این جوامع است.

کشورهای جهان سوم در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ پدید آمد و رجعت فعلی، مشقت شدیدی را به‌ویژه در آفریقا و آمریکای لاتین سبب شده است. سنت‌گروی جدید مالی و اقتصادی کشورهای عضو سازمان همکاری اقتصادی و توسعه به کشورهای در حال توسعه تسری یافته است. در کشورهای در حال توسعه در سالهای اخیر بر برنامه‌های تعدیل و سایر سیاستهای طراحی شده به‌منظور کاهش اساسی هزینه‌های دولت و نیز آزاد کردن نیروهای بازار و حذف کنترل‌های اداری دولتی تأکید شده است.

بهایی که جهان در حال توسعه و نیز کشورهای صنعتی پرداخته عبارت است از: سطوح بالاتر بیکاری، فقر بیشتر، سرمایه‌گذاری کمتر در امور عمومی و کاهش بودجه‌های آموزش و پرورش و بهداشت. بنابراین، ماهد افول کلی در پیش شرطهای اساسی رشد، یعنی در تشکیل سرمایه مادی و انسانی بوده‌ایم. سنت‌گروی جدید مؤثر بودن سیاستهای توسعه و در واقع کمکهای مرتبط با توسعه را که در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ دنبال می‌شدند مورد تردید قرار داد. این تردید علی‌رغم نرخ متوسط رشد اقتصادی سالیانه پنج درصدی است که در کشورهای در حال توسعه به دست آمد که ظاهراً بخشی از این رشد معلول سیاستهای متخذه کمکهای خارجی بوده است. مشخصه سنت‌گروی جدید، همچون همه انواع سنت‌گروه‌ها، انحصار بود (یا عدم تحمل دیدگاههای رقیب)، جامعیت (یا فقدان گرایش به جنبه‌های مفید دیدگاههای دیگر) و گرایش به اغیر شدن است. سنت‌گروی دهه ۱۹۸۰ - با تأکید بر مقررات‌زدایی، خصوصی‌سازی، رویه‌های مالی تنظیم نشده، نیروهای بازار و به اصطلاح تصحیح قیمت‌ها مدعی است که در دستیابی به هدفهای توسعه اقتصادی و اجتماعی مؤثرتر از سیاستهای تعقیب شده در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰ است.

مرکز توسعه سازمان همکاری اقتصادی توسعه، سنت دیرینه‌ای در تحقیقات پیشاهنگ در موضوعات جدل برانگیز، در اتخاذ نگرشی عینی نسبت به امور اقتصاد بین‌الملل و جستجوی راه‌حلهای متقابلاً مفید در مسائل اقتصادی دارد. بنابراین، تعجبی نیست اگر تصمیم گرفته باشیم استراتژیهای توسعه اقتصادی و اجتماعی گوناگون، یعنی استراتژیهایی را که در تاریخ اخیر توسعه در جهان اتخاذ شده‌اند بررسی کنیم. هم‌اکنون کشورهای زیادی وجود دارند که در دوره‌ی نسبتاً طولانی مجموعه معینی از سیاستها را دنبال کرده‌اند. این نکته امکان مقایسه را در مورد موفقیت نسبی سیاستهای ویژه در نیل به هدفهای خاص توسعه در یک دوره زمانی معقول فراهم می‌کند. اثر حاضر نخستین کوشش در به‌دست آوردن دیدگاهی روشنتر در این مورد است.

نویسنده می‌کوشد تا از افراط و تفریط پرهیز کند و دیدگاهی متوازن اتخاذ نماید. جوهر سیاست مطلوب اغلب در ایجاد توازن مناسب است. توازن بین نقش دولت و نقش نیروهای بازار، توازن بین نقش برنامه‌ریزی و ابتکار فردی، توازن بین تأکید بر رشد اقتصادی و تأکید بر توزیع مجدد درآمد و از این قبیل. این مطلب در سراسر کتاب ملحوظ شده و حامل پیامی مهم است.

رابطه بین استراتژی توسعه در یک کشور و نظام سیاسی نیز مورد توجه بوده است. در این مورد نیز نتیجه ما جزم‌اندیشانه نیست و پیام حاصله پیام مهمی است:

بهترین مسیر توسعه وجود ندارد و همخوانی نزدیکی بین سیاست توسعه یا استراتژی توسعه از یک سو و نظام سیاسی حاصله از سوی دیگر، وجود ندارد... مع هذاه، ما استدلال کرده‌ایم که استراتژی توسعه اقتصادی که کشوری دنبال می‌کند ممکن است زمینه‌ساز حرکت کشور به سمت خودکامگی یا دموکراسی باشد، اگرچه به ندرت این عامل تنها عامل تعیین‌کننده است.

مایه مباحثات ما بود که کیت گریفین^۱، رئیس کالج مادلین^۲ در آکسفورد مایل و قادر به یافتن فرصتی شد تا در مرکز توسعه سازمان همکاری اقتصادی و توسعه در نوشتن این کتاب با ما همکاری می‌کند و به طرق متعدد دیگر به ما باری رساند. کیت گریفین همکاری برجسته و دوستی قدیمی است. تجربیات و قلم شیوا و توانای او ضامن کیفیت خوب، صراحت و دقت و صداقت و توازن است. من از وی به‌خاطر کوششهایش در این همکاری و حرکت سپاسگزارم. از انتشارات مک میلان نیز که با چاپ مشترک این کتاب با مرکز توسعه سازمان همکاری اقتصادی و توسعه موافقت کرد تشکر می‌کنم.

لویس ام‌ریچ

رئیس مرکز توسعه سازمان همکاری اقتصادی و توسعه (OECD)